DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

20 maja Nr. 14 Rok 1935.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą zł 1,15. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

ORĘDZIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki ogłosił następujące orędzie:

Do Obywateli Rzeczypospolitej.

Marszałek Józef Piłsudski życie zakończył.

Wielkim trudem Swego życia budował siłę w Narodzie.

Genjuszem umysłu, twardym wysiłkiem woli Państwo wskrzesił. Prowadził je ku odrodzeniu mocy własnej, ku wyzwoleniu sił, na których przyszłe losy Polski się oprą.

Za ogrom Jego pracy danem Mu było oglądać Państwo nasze jako twór żywy, do życia zdolny, do życia przygotowany, a Armję naszą — sławą zwycięskich sztandarów okrytą.

Ten największy na przestrzeni całej naszej historji Człowiek z głębi dziejów minionych moc Swego Ducha czerpał, a nadludzkiem wytężeniem myśli drogi przyszłe odgadywał.

Nie Siebie tam już widział, bo dawno odczuwał, że siły Jego fizyczne ostatnie posunięcia znaczą.

Szukał i do samodzielnej pracy zaprawiał ludzi, na których ciężar odpowiedzialności skolei miałby spocząć.

Przekazał Narodowi dziedzictwo myśli o honor i potęgę Państwa dbałej.

Ten Jego Testament, nam żyjącym przekazany, przyjąć i udźwignąć mamy.

Niech żałoba i ból pogłębią w nas zrozumienie naszej — całego Narodu — odpowiedzialności przed Jego Duchem i przed przyszłemi pokoleniami.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) **I. MOŚCICKI.**

Warszawa-Zamek, dnia 12 maja 1935 r.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

ORĘDZIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

OGŁOSZENIA.

329.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1935 r.

w sprawie utworzenia Urzędu Celnego w Chochołowie.

Na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie tworzy się w miejsce Posterunku Celnego w Chochołowie Urząd Celny w Chochołowie.

W związku z powyższem przejście graniczne Chochołów — Sucha Hora staje się drogą celną.

§ 2. Urzędowi Celnemu w Chochołowie nadaje się uprawnienia urzędów celnych drugiej klasy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 maja 1935 r. Nr. 36, poz. 255).

330.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1935 r.

w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego w Goleszowie.

Na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach zwija się Urząd Celny w Goleszowie.

§ 2. Likwidację Urzędu Celnego w Goleszowie porucza się Urzędowi Celnemu w Cieszynie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1935 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 maja 1935 r. Nr. 36, poz. 256).

331.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 maja 1935 r.

w sprawie utworzenia na lotnisku w Gdyni oddziału Urzędu Celnego w Gdyni.

Na podstawie art. 8 i art. 103 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu tworzy się na lotnisku w Gdyni (Rumja) oddział Urzędu Celnego w Gdyni pod nazwą „Oddział Urzędu Celnego w Gdyni — Lotnisko".

W związku z powyższem lotnisko w Gdyni (Rumja) staje się lotniskiem celnem.

§ 2. Do zakresu działania oddziału należy odprawa podróżnych i ich bagażu, przyjmowanie i przekazywanie przesyłek w komunikacji lotniczej oraz ostateczna odprawa celna przesyłek lotniczych w przywozie i w wywozie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 maja 1935 r. Nr. 36, poz. 257).

332.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 8 maja 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulgowej spłaty zaległości w samoistnych daninach komunalnych.

Na podstawie art. 2 pkt. 1 oraz art. 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) w brzmieniu ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 202) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Rozporządzenie niniejsze stosuje się do zaległości w następujących samoistnych daninach komunalnych: podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich, specjalnych opłatach drogowych, dopłatach drogowych od adjacentów na obszarze gmin wiejskich, opłatach zastępujących świadczenia drogo-

we w naturze, podatku inwestycyjnym, podatku od lokali w gminach wiejskich o charakterze miejskim i w podatku od placów budowlanych, pobieranym do dnia 1 kwietnia 1932 r., oraz w zasadniczym podatku wojskowym, pobieranym na rzecz gmin.

(2) Ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszem, stosuje się w każdej daninie oddzielnie.

§ 2. (1) Ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszem, stosują z urzędu zarządy związków samorządowych wobec osób fizycznych, spadków nieobjętych (wakujących) i spółek jawnych bez względu na to, czy płatnikom tym zostały przyznane ulgi na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, o ile płatnicy ci zrezygnują zupełnie z ulg dotychczas im przyznanych i o rezygnacji tej i o chęci korzystania z ulg, określonych w rozporządzeniu niniejszem, zawiadomią pisemnie właściwy zarząd związku samorządowego do dnia 15 czerwca 1935 r.

(2) Z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, nie korzystają jednak płatnicy, którym przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego wymierzono karę z art. 62 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884), wyjąwszy przypadki, gdy w drodze sądowej płatnik został zwolniony od wymierzonej kary.

(3) Płatnicy, nie wymienieni w ustępach poprzednich, mogą uzyskać ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszem, w przypadkach gospodarczo uzasadnionych, na podania, wnoszone do właściwych zarządów związków samorządowych.

§ 3. (1) Zaległość w daninie, powstałą przed dniem 1 kwietnia 1933 r., umarza się w połowie, o ile w latach budżetowych 1933/34 i 1934/35 uiszczono nie mniej niż wynosi danina, wymierzona w tych latach budżetowych. Jeżeli w latach budżetowych 1933/34 i 1934/35 uiszczono nie mniej niż wynosi danina, wymierzona w tych latach, powiększona o kwotę przewyższającą ¼ część zaległości w daninie, powstałej przed dniem 1 kwietnia 1933 r., wówczas umarza się w całości pozostałą część tej zaległości.

(2) Za uiszczenia, o których mowa w ust. 1, uważa się wpłaty w gotówce, w świadczeniach w naturze, dokonane bądź dobrowolnie, bądź ściągnięte w drodze egzekucji, oraz wpłaty w kompensacjach z tytułu bezspornych i wymagalnych, a wynikających ze stosunków prywatno-prawnych, należności od związku samorządowego, z wyłączeniem wpłat, zaliczonych na odsetki, odsetki ulgowe i koszty egzekucyjne.

(3) Umorzenia, przewidziane w ust. 1, oraz ulgi, określone w paragrafach następnych, przysługują również płatnikom, którym w roku budżetowym 1933/34 lub 1934/35 albo w obu tych latach nie wymierzono daniny, o ile ogólna suma zaległości, pochodzących z okresu z przed 1 kwietnia 1933 r., wyprowadzona na dzień 31 marca 1935 r., w porównaniu z ogólną ich sumą, wyprowadzoną na dzień 31 marca 1933 r., wskutek dokonanych uiszczeń nie uległa zwiększeniu lub zmniejszyła się w stopniu, przepisanym w ustępie 1.

§ 4. (1) Zapłatę zaległości w daninie, powstałych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. a nie umorzonych w myśl § 3, oraz zaległości w tej daninie, powstałych w roku budżetowym 1933/34, odracza się do dnia 31 marca 1938 r., o ile w roku budżetowym 1934/35 płatnik uiścił kwotę, wynoszącą nie mniej niż danina w tym roku wymierzona, i w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 będzie uiszczał dobrowolnie i całkowicie daninę, wymierzaną mu w tych latach.

(2) Niedopełnienie warunków, określonych w ust. 1, powoduje natychmiastową wymagalność odroczonej zaległości wraz z odsetkami za czas od dnia 1 kwietnia 1934 r. oraz utratę prawa do dalszych ulg, wynikających z paragrafów następnych.

§ 5. (1) Płatnikowi, który w roku budżetowym 1934/35 uiścił kwotę nie mniejszą niż wymiar daniny, dokonany w tym roku, niezależnie od umorzeń, przewidzianych w § 3, umarza się — 10% zaległości, odroczonej w myśl § 4.

(2) Płatnikowi, który w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 uiści dobrowolnie daninę wymierzaną mu w tych latach umorzy się:

w r. budż. 1935/36 — 15%
" " " 1936/37 — 20%
" " " 1937/38 — 25%

zaległości, odroczonej w myśl § 4.

(3) Prawo do umorzeń w poszczególnych latach budżetowych uzależnia się od nabycia prawa do umorzenia w roku poprzedzającym.

(4) Podstawę umorzeń stanowić będzie w każdym roku budżetowym suma zaległości, odroczona w myśl § 4.

(5) Umorzenia dokonywane będą w ostatnim dniu każdego roku budżetowego. Wyjątek stanowi umorzenie, przewidziane w ustępie 1, które dokonane będzie z końcem roku budżetowego 1935/36.

§ 6. (1) Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od zaległości, odroczonych w myśl § 4, umarza się za czas od dnia ich powstania do dnia 31 marca 1934 r. włącznie.

(2) Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od tych zaległości za czas od dnia 1 kwietnia 1934 r., nie będą pobierane przez czas odroczenia, jeżeli dopełnione zostaną przez płatników warunki, określone w § 4.

§ 7. (1) Płatnicy, którzy nie dopełnili warunków, o jakich mowa w §§ 3 i 4, korzystają mimo to z ulg, określonych rozporządzeniem niniejszem, jeżeli wyrównają niedopłacone kwoty w terminie do dnia 15 czerwca 1935 r., a płatnicy, posiadacze gospodarstw wiejskich, których główne zajęcie stanowi prowadzenie tych gospodarstw, — w terminie do dnia 1 listopada 1935 r.

(2) Przez wyrównanie, o jakiem mowa w ust. (1), nie można jednak nabyć prawa do korzystania z ulgi, określonej w zdaniu drugiem ust. (1) § 3.

§ 8. (1) Wpłaty na poczet zaległości, odroczonych w myśl § 4, dokonywane w okresie odroczenia, powodują pokrycie zaległości w stosunku:

w roku budżetowym	1935/36 —	250%
,, ,, ,,	1936/37 —	200%
,, ,, ,,	1937/38 —	150%

dokonanej każdorazowo wpłaty oraz umorzenie odsetek, przypadających od pokrytych w ten sposób zaległości.

(2) Za wpłaty, o których mowa w ust. (1), uważa się wpłaty nietylko w gotówce, lecz także w świadczeniach w naturze oraz w kompensacjach z tytułu bezspornych i wymagalnych, a wynikających ze stosunków prywatno-prawnych, należności od związku samorządowego.

§ 9. (1) Niezależnie od zakresu i warunków ulg, określonych w paragrafach poprzednich (§§ 2—8), umarza się z urzędu zaległości, bez względu na ich wysokość, powstałe przed dniem 1 kwietnia 1933 r. w daninach (§ 1), których wymiar w roku budżetowym 1934/35 nie przekraczał w każdej daninie 20 zł, a w samoistnym podatku od placów budowlanych, którego wymiar w roku budżetowym 1931/32 nie przekraczał 100 zł. O ile w roku budżetowym 1934/35 lub w roku budżetowym 1931/32 nie było wymiaru, wówczas miarodajny jest ostatni wymiar, dokonany dla płatnika.

(2) Umorzenie, przewidziane w ust. (1) dla zaległości w daninach, powoduje umorzenie przypadających od tych zaległości odsetek, odsetek ulgowych oraz kosztów egzekucyjnych.

(3) Umarza się również z urzędu zaległości w karach, nałożonych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. w zakresie danin, wymienionych w § 1, o ile zaległości te w każdej poszczególnej karze nie przekraczają sumy 100 zł. Zaległości te podlegają umorzeniu także w tych przypadkach, gdy płatnicy nie korzystają z ulg, określonych w ust. (1).

(4) Zaległości, o których mowa w ustępach poprzednich, podlegają umorzeniu bez względu na to, czy w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego znajdowały się w toku postępowania odwoławczego lub przymusowego ściągania, czy też były odroczone lub rozłożone na raty.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 20 maja 1935 r. Nr. 36, poz. 259).

333.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 maja 1935 r.

L. D. I. 29368/1/35

w sprawie żałoby narodowej.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Dyrekcyj Ceł, Dyrekcyj: Państwowego Monopolu Spirytusowego, Polskiego Monopolu Tytoniowego, Polskiego Monopolu Solnego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej, Mennicy Państwowej, Inspektoratu Ceł w Gdańsku, Komisarjatu do spraw likwidacji niemieckiej w Poznaniu, Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Prokuratorji Generalnej R. P., Urzędu Długów Państwa.

Wobec zgonu ś. p. Marszałka Polski Rada Ministrów uchwaliła ogłoszenie żałoby narodowej na przeciąg 6 tygodni. W czasie tym urzędnicy i funkcjonarjusze państwowi będą nosili czarne przepaski na lewem ramieniu i wstrzymają się od udziału w zabawach. Od dnia dzisiejszego do dnia pogrzebu włącznie na wszystkich gmachach, w których mieszczą się urzędy państwowe, wywieszone mają być flagi państwowe opuszczone do połowy masztu i ubrane krepą. Wszyscy urzędnicy i funkcjonarjusze państwowi wezmą udział w nabożeństwach żałobnych, odprawianych za duszę ś. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Treść zarządzenia niniejszego należy niezwłocznie zakomunikować podległym władzom.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Tadeusz Lechnicki.*

334.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 maja 1935 r.

L. D. III. 7499/4/35

w sprawie rocznych wyciągów i zamknięć rachunkowych za okres 1934/35.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Poleca się przedłożyć Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu do dnia 15 czerwca r. b. wyciągi roczne z ogólnych ksiąg oraz zamknięcia rachunkowe za okres 1934/35, sporzą-

dzone według zasad i wzorów, ustalonych okólnikiem Nr. 56 z dnia 29 kwietnia 1929 r. L. D. VII. 6904/3, uzupełnionych okólnikami z dnia 22 kwietnia 1930 r. L. D. VII. 6426/3, z dnia 12 maja 1931 r. L. D. VII. 6254/3 i z dnia 27 kwietnia 1934 r. L. D. III. 4622/4/34.

Obroty w bonach Funduszu Inwestycyjnego, powstałe wskutek specjalnych zarządzeń lub poleceń telefonicznych, należy wykazać w zamknięciu rachunkowem sum obrotowych w grupie A, jako rachunek „Obroty w bonach Funduszu Inwestycyjnego pomiędzy kasami okręgu różnych izb skarbowych (w/g izb skarb.)".

Za okres ulgowy należy sporządzić oddzielne wyciągi z ksiąg kredytów i nadesłać je w terminie 15-dniowym po upływie okresu ulgowego.

W z. Dyrektora Departamentu:
(—) *Zakrzewski*,
Naczelnik Wydziału.

335.

OKÓLNIK T. 8 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 maja 1935 r.

L. D. IV. 465/2/35

w sprawie taryfikacji towarów (dotyczy poz. poz. 298 p. 8, 316 p. 1, 414 i 467 p. 2 taryfy celnej).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Związek chemiczny, stanowiący połączenie chromu z tlenem CrO_3, w postaci czerwonobrunatnych kryształów, łatwo rozpuszczających się w wodzie, znany w handlu pod nazwą kwasu chromowego, należy clić, ze względu na jego zdolność dawania z zasadami soli, według poz. 298 p. 8 taryfy celnej, jako kwas nieorganiczny osobno niewymieniony.

Drobny bezpostaciowy zielony proszek, stanowiący związek chromu z tlenem Cr_2O_3, używany jako farba, należy clić, ze względu na przeznaczenie, według poz. 414 taryfy celnej, przewidującej farby chromowe.

Według poz. 316 p. 1 taryfy celnej należy clić tlenek chromu Cr_2O_3 w postaci krystalicznej.

2) Produkt w postaci kleistej masy, otrzymany przez zmieszanie trocin korkowych lub drobnych odpadków korkowych z rozczynem celuloidu w lotnych rozpuszczalnikach, używany przez przemysł obuwniczy do uszczelniania obuwia, należy clić według poz. 467 p. 2 taryfy celnej, jako kit osobno niewymieniony.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

336.

OKÓLNIK T. 9 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 maja 1935 r.

L. D. IV. 3606/2/35

w sprawie taryfikacji towarów (dotyczy poz. poz. 960, 975 i 1035 taryfy celnej).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Foremki wykonane z żelaznej lub stalowej blachy o grubości 4 mm i mniej należy clić według poz. 960 punktu i litery odpowiednich taryfy celnej, zależnie od wykończenia i wagi, jako wyroby z blachy żelaznej lub stalowej, osobno niewymienione.

Według poz. 975 taryfy celnej należy clić foremki wyrobione z metali, objętych grupą 64 taryfy celnej i ich stopów.

2) Jako taśmy hamulcowe, wymienione w poz. 1035 taryfy celnej, należy clić taśmy z azbestu lub materjałów włóknistych, wyrobione na wzór pasów napędnych i wzmocnione drutem lub siatką drucianą, względnie inną wkładką metalową.

Przesycenie taśm hamulcowych wymienionych w poz. 1035 taryfy celnej, bakelitem lub inną masą plastyczną nie zmienia ich taryfowej przynależności.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

337.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 maja 1935 r.

L. D. IV. 8855/1/35

w sprawie wprowadzenia nowego wzoru książeczek z przepustkami granicznemi (carnet de passages en douanes).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że zostały wprowadzone nowe wzory książeczek z przepustkami granicznemi (carnet de passages en douanes) wydawane przez kluby, należące do Międzynarodowego Związku Klubów Automobilowych uznanych w Paryżu (Association Internationale des Automobiles Clubs Reconnus à Paris) lub do Związku Międzynarodowego Turystyki (Alliance Internationale de Tourisme).

Jednocześnie przesyła się Dyrekcjom Ceł odpowiednią ilość egzemplarzy nowego wzoru książeczek celem rozesłania ich zainteresowanym urzędom celnym.

Zaznacza się przytem, że książeczki starego wzoru będą jeszcze nadal w obiegu, a o terminie ich wycofania otrzymają Dyrekcje Ceł oddzielne zarządzenie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

338.

OKÓLNIK T. 10 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 maja 1935 r.

L. D. IV. 12215/2/35

w sprawie wyjaśnień do przywozowej taryfy celnej (dotyczą poz. 1013 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ustęp 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że igły do szycia ręcznego, nadsyłane w opakowaniu, składającem się z dwóch papierków; bibułki wewnętrznej i papierka zewnętrznego — należy clić łącznie z obydwoma papierkami.

W wypadku tym ma zastosowanie art. 5 p. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732 z 1932 r.), ponieważ igły we wskazanem wyżej opakowaniu są przeznaczone do detalicznej sprzedaży.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

339.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 maja 1935 r.

L. D. IV. 14660/3/35

w sprawie stosowania stawek i przepisów celnych do towarów, przywożonych z zagranicy w przesyłkach pocztowych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z art. 46 ustęp 6 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) oraz z § 142 pkt. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820 z 1934 roku) o stosowaniu stawek i przepisów celnych do towarów, przywożonych z zagranicy w przesyłkach pocztowych, wyjaśnia się, co następuje:

1. Należności celne od towarów, przywożonych z zagranicy w przesyłkach pocztowych, wymierza się według stawek celnych, obowiązujących w dniu dostawienia przez organa pocztowe przesyłek pocztowych do odprawy celnej, który to dzień uważa się za dzień zgłoszenia celnego. Wymierzone należności celne zapisuje się w dniu dokonania rewizji celnej do rejestru odroczonych opłat celnych, uiszczanych perjodycznie zarządowi celnemu przez zarząd poczty, poczem należności te, jako należności odroczone, nie podlegają zmianom.

Dla stwierdzenia dnia dostawienia przesyłek do odprawy celnej podurząd celny, znajdujący się przy urzędzie pocztowo - celnym, powinien oznaczać (ew. za pomocą datownika) tę datę na adresach pomocniczych i deklaracjach celnych, o ile chodzi o paczki pocztowe, przy przesyłkach zaś listowych — na spisie, przy którym przesyłki listowe są dostawiane do odprawy celnej przez organa pocztowe.

2. Jeżeli jednak rewizja celna ujawni w przesyłce pocztowej towar, podlegający ograniczeniom przywozowym a adresat w ciągu 14 dni po dniu dostawienia towaru do odprawy przez organa pocztowe — przewidzianych w art. 116 prawa celnego dla uiszczenia należności celnych — nie wypełni warunków ustanowionych dla przywozu tego towaru, o stosowaniu stawek celnych rozstrzyga dzień zapisania należności celnych do rejestru odroczonych opłat celnych (odroczenia). W tych przypad-

kach do czasu wypełnienia przez adresata warunków przywozu nie oblicza się i nie rejestruje się należności celnych.

3. W przypadkach, gdy adresat przesyłki pocztowej, w myśl § 141 pkt. 3 przepisów wykonawczych, bierze osobisty udział przy odprawie celnej, przyczem wvrazi gotowość uiszczenia należności celnych bezpośrednio do kasy urzędu pocztowo - celnego względnie urzędu celnego, lecz należności tych nie wpłaci w ciągu okresu, wyznaczonego w art. 116 prawa celnego oraz w par. 207 przepisów wykonawczych, dniem miarodajnym dla zastosowania stawek celnych będzie dzień faktycznego wpłacenia należności przez adresata do kasy.

4. O stosowaniu przepisów celnych, niedotyczących wysokości stawek celnych i opłat manipulacyjnych, rozstrzyga dzień dostawienia przesyłek pocztowych do odprawy celnej (p. 1).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

340.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 maja 1935 r.

L. D. IV. 14142/3/35

w sprawie wywozu mąki zagranicę za zwrotem cła.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1935 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia z dnia 25 października 1934 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 238) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1. Poza gatunkami mąki, dotychczas wywożonemi za zwrotem cła (mąki pełnej o zawartości popiołu do 0,8% oraz innej ponad 0,8% do 2,5%), rozporządzenie powyższe dopuszcza do wywozu za zwrotem cła trzeci gatunek mąki, wykazującej po spaleniu powyżej 2,5% do 3,3% popiołu.

2. Zawartość popiołu w mące należy ustalać w sposób określony załączoną do okólnika niniejszego **instrukcją o pobieraniu prób i ustalaniu przez Urzędy Celne zawartości popiołu w mące wywożonej zagranicę za zwrotem cła.**

3. Zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na zastosowanie zwrotu cła przy wywozie mąki będą wystawiane do 31 lipca r. b. według dotychczasowego typu z oznaczeniem gatunków wywożonej mąki, przewidzianych w rozporządzeniu z dnia 26 kwietnia r. b., za pomocą umieszczanej na zaświadczeniach pieczątki o takim tekście: a) mąka zawierająca (po spaleniu) popiołu do 0,8, albo b) mąka zawierająca (po spaleniu) popiołu ponad 0,8% do 2,5%, albo c) mąka zawierająca (po spaleniu) popiołu ponad 2,5% do 3,3%.

4. Zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu, które zostały wystawione na wymienione w p. 3 gatunki mąki w czasie przejściowym z ważnością na miesiąc maj r. b., a zaopatrzone były stemplem wskazującym tylko dawną podstawę prawną (bez powołania się na rozporządzenie z dnia 26 kwietnia r. b.), winny być honorowane do dnia 31 maja b. r.

Równocześnie nadmienia się, że z chwilą wydania niniejszego okólnika, okólnik z dnia 11 kwietnia 1932 r. L. D. IV. 9668/2/32 w sprawie badania mąki dla określenia w niej procentowej ilości popiołu, należy uważać za uchylony.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski

Załącznik do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 18 maja 1935 roku L. D. IV. 14142/3/35.

INSTRUKCJA

o pobieraniu prób i ustalaniu przez Urzędy Celne zawartości popiołu w mące wywożonej zagranicę za zwrotem cła.

Pobieranie średniej próby mąki.

Za średnią próbę uważa się mieszaninę mąki otrzymaną przez zmieszanie pewnych jej ilości, wydzielonych z różnych warstw zawartości worka, pobranych z 1/10 ilości worków, znajdujących się w wagonie.

Celem przygotowania średniej próby należy, po uprzedniem upewnieniu się, iż we wszystkich workach znajduje się towar jednakowej jakości, wydzielić 3 — 5 prób w ilości około 1/4 szklanki każde z różnych warstw, przeznaczonych do badania worków. Wydzielenie takie dokonać zapomocą specjalnego pręta żelaznego, przeznaczonego wyłącznie do badania mąki, z jednego końca zaostrzonego i zaopatrzonego w wyżłobienie, przeznaczone do napełniania, po przekłuciu worka, mąką.

Po bardzo starannem wymieszaniu na czystym papierze powyższych prób mąki wydziela się z tej mieszaniny średnią próbę i tę poddaje się następnie badaniu, względnie w ilości nie mniej niż 200 gr w dobrze zakorkowanej suchej butelce przesyła się Departamentowi Ceł lub wskazanemu urzędowi celnemu do sprawdzenia.

Oznaczenie wilgoci.

5 — 10 gramów przemiału zbożowego odważa się w uprzednio wysuszonem i wyważonem naczyniu wagowem o średnicy 55 — 60 mm. i wysokości od 30 — 35 mm., z doszlifowaną pokrywką. Otwarte naczynko stawia się do suszarni i stopniowo ogrzewa się, podnosząc temperaturę w ciągu jednej godziny do 105° C. Przy tej temperaturze należy dalej suszyć przez 5 godzin, a następnie otwarte naczynko wstawia się celem ostudzenia, do eksykatora z chlorkiem wapniowym i po upływie 3/4 godziny przykryć pokrywką, znajdującą się również w eksykatorze i zważyć. Strata na wadze wskaże ilość wilgoci zawartej w badanej mące.

Oznaczenie popiołu.

1 — 2 gr mąki, odważonej na wadze analitycznej w uprzednio wyważonym tyglu kwarcowym lub porcelanowym, spala się stopniowo na małym płomyku palnika tak, aby gazy wydzielały się powoli i równomiernie i praży się dalej na tym ogniu do czerwonego żaru, póki popiół nie nabierze barwy białej, względnie zlekka szarej.

W razie otrzymania trudno spalającego się ziemnego popiołu należy popiół ten zwilżyć 20% wodnym roztworem czystego azotanu amonowego, wodę odparować na łaźni wodnej, a tygiel dalej ostrożnie ogrzewać nad małym płomieniem palnika. Dużego płomienia należy unikać, zbyt bowiem wysoka temperatura może spowodować stopienie się popiołu, a w związku z tem i błędy w oznaczeniu.

Otrzymany w ten sposób popiół ostudza się przez 3/4 godziny w eksykatorze i szybko waży. Prażenie i wyważanie należy powtarzać do otrzymania stałego ciężaru popiołu i tylko ten ciężar przyjmować za podstawę do oznaczenia ilości popiołu w mące.

Wobec okoliczności, iż za normalną zawartość wilgoci w przeciętnej mące uważa się 13%, należy otrzymaną procentową zawartość popiołu w badanej mące przeliczyć na mąkę o 13% wilgoci i w ten sposób nową liczbę uważać dopiero za liczbę, wskazującą **istotną** procentową zawartość popiołu w badanej mące.

Np. mąka wykazała zawartość popiołu 2,6% przy 15% wilgoci, czyli suchej substancji wpływającej na ilość popiołu mąka ta zawiera 85 części, natomiast przy 13% wilgoci mąka taka zawierać będzie 87 części suchej substancji, wobec czego formuła do obliczania istotnej procentowej zawartości popiołu ułoży się w sposób następujący:

$$85 : 2{,}6 = 87 : X,$$

$$X = \frac{87.2{,}6}{85} = 2{,}66\%$$

(Przy obliczaniu procentowych zawartości poszczególnych składników mąki uwzględniać należy jedynie dwa znaki dziesiętne).

341.

OKÓLNIK T. 11 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 maja 1935 r.

L. D. IV. 8042/2/35

w sprawie wyjaśnień do przywozowej taryfy celnej (dotyczy poz. 490 p. 1 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z r. 1933) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Środek do plombowania zębów w postaci białego, względnie kremowego proszku, znany w handlu pod nazwą „cementu dentystycznego", należy clić według pozycji 490 p. 1 taryfy celnej, jako produkt chemiczny, nieorganiczny, osobno niewymieniony.

Środek ten należy clić według wskazanej pozycji i punktu również wtedy, gdy nadchodzi w oryginalnych opakowaniach, zawierających oprócz proszku, buteleczkę z gęstym, bezbarwnym płynem (kwasem fosforowym) oraz pipetę.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

342.

OKÓLNIK T. 13 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 maja 1935 r.

L. D. IV. 5869/2/35

w sprawie wyjaśnień do przywozowej taryfy celnej (dotyczy poz. poz. 747, 750 i 772 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Do drewna gatunków krajowych, przewidzianego pozycją 747 taryfy celnej zalicza się drewno: sosnowe, świerkowe, jodłowe, daglezjowe, modrzewiowe, lipowe, osikowe, topolowe, wierzbowe, dębowe, bukowe, klonowe, jesionowe, wiązowe, grabowe, jaworowe, brzostowe, olchowe, brzozowe, akacjowe, jabłoniowe, gruszkowe, wiśniowe — wszystko odmian rosnących w Europie.

Drewno gatunków wyżej wymienionych, lecz odmian nierosnących w Europie (np. gruszka afrykańska, brzoza kanadyjska i t. p.) oraz drewno wszelkich innych gatunków, oprócz objętego pozycją 94 taryfy celnej, zalicza się do drewna osobno niewymienionego, przewidzianego pozycją 750 taryfy celnej.

W związku z powyższem wyjaśnia się, że cło konwencyjne przewidziane w traktacie polsko-austrjackim z dnia 11 października 1933 r. dla fornierów nieklejonych z drewna egzotycznego (pozaeuropejskiego), clonych według pozycji 772 p. 1 taryfy celnej, może być stosowane jedynie do fornierów z drewna, objętego poz. 750 taryfy celnej.

Do fornierów nieklejonych z drewna objętego poz. 747 taryfy celnej należy, zgodnie z obecnym stanem prawnym, stosować stawkę autonomiczną pozycji 772 p. 1 taryfy celnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

343.

OKÓLNIK T. 12 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 maja 1935 r.

L. D. IV. 15595/2/35

w sprawie wyjaśnień do przywozowej taryfy celnej (dotyczy poz. 787 taryfy celnej).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Płyty o grubości powyżej 1 m/m z rozdrobnionej i zespojonej kory drzewa korkowego podklejone tkaniną bawełnianą należy clić:

według poz. 787 p. 2 taryfy celnej jako płyty korkowe z dodatkiem innych materjałów, o ile waga płyty korkowej jest większa niż waga tkaniny bawełnianej i

według pozycji przewidującej odnośną tkaninę bawełnianą, o ile waga tkaniny przewyższa wagę płyty korkowej.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

344.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 maja 1935 r.

L. D. IV. 15474/2/35

o zmianie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 17 kwietnia 1935 r. L. D. IV. 12151/2/35 w sprawie odprawy bananów niedojrzałych.

W okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 17 kwietnia 1935 r. L. D. IV. 12151/2/35 w sprawie odprawy bananów niedojrzałych zmienia się podaną w ustępach: trzecim i przedostatnim normę procentową z 6% na 15%.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

345.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 maja 1935 r.

L. D. IV. 15352/3/35

w sprawie pobierania scalonego podatku przemysłowego.

Do
Dyrekcyj Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie oraz wszystkich Urzędów Celnych, podległych tym Dyrekcjom.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 13 kwietnia 1935 r. w sprawie poboru scalonego podatku przemysłowego od obrotów piwem, napojami winnemi, wódkami gatunkowemi, octem, kwasem octowym i drożdżami (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 230), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że od win szampańskich, sprowadzanych z zagranicy należy pobierać scalony podatek przemysłowy, przewidziany dla win gronowych musujących, w wysokości 124 zł od 100 kg.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że

1) porter, jako piwo mocne podlega scalonemu podatkowi w wysokości 16 zł od 100 kg. (p. 3 tabeli, stanowiącej załącznik do wymienionego rozporządzenia) oraz, że

2) wina jagodowe i moszcz jagodowy należy traktować jako wina owocowe i moszcz owocowy, podlegające scalonemu podatkowi w/g p. 11, 13 i 16 tejże tabeli.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

346.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 maja 1935 r.

L. D. V. 17007/1/35

w sprawie opłat w postępowaniu egzekucyjnem.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że wielu płatników zalegających z drobnemi kwotami wpłaca egzekwowane zaległości za pośrednictwem P. K. O i urzędów gminnych natychmiast po otrzymaniu upomnień, jednakże bez należności za upomnienie.

Z tego powodu powstają zaległości w samych opłatach za upomnienie, które następnie są ściągane na podstawie tych samych tytułów wykonawczych, na mocy których wysłano upomnienia, przyczem w razie wpłacenia opłaty do rąk sekwestratora pobierane są dalsze opłaty egzekucyjne za pobranie, niejednokrotnie przekraczające zaległość, uwidocznioną w tytule wykonawczym, co dla drobnych zwłaszcza płatników jest niewątpliwie dużem obciążeniem.

Mając powyższe na uwadze, Ministerstwo Skarbu zarządza w drodze wyjątku na podstawie art. 130 Ordynacji Podatkowej, aby Urzędy Skarbowe (z dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 marca r. b. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 135)) zaniechały poboru opłat, przewidzianych w kolumnie 3 tabeli opłat, stanowiącej załącznik do § 57 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 roku (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 62, poz. 580), w tych wszystkich przypadkach, gdy egzekwowana opłata za upomnienie nie przekracza 1 zł 50 gr.

W związku z tem Ministerstwo Skarbu zarządza, aby urzędy skarbowe wzywały płatników, zalegających z samoistną opłatą za upomnienie, specjalną kartą pocztową do uiszczenia zaległości z zagrożeniem, że w razie nieuiszczenia opłaty zaległość zostanie ściągnięta w drodze przymusowej z doliczeniem dalszych kosztów egzekucyjnych, przewidzianych w kolumnach 4 — 7 tabeli opłat egzekucyjnych.

Egzekucję zalegających samoistnie opłat, nieuiszczonych mimo wezwania, urzędy skarbowe wdrożą z reguły przy okazji egzekucji, przeprowadzanej na podstawie tytułów wykonawczych na inne zaległości, bądź też samoistnie, jeżeli zalegający przestał być płatnikiem lub nie posiada innych zaległości.

W przypadku wdrożenia egzekucji samoistnych opłat za upomnienie, egzekwowanych równocześnie na podstawie tytułów wykonawczych, obejmujących inne zaległości, opłaty egzekucyjne, przewidziane w kolumnach 4—7, należy obliczyć od ogólnej sumy zaległości, wykazanej w jednym z tytułów wykonawczych, zwiększonej o wymienioną samoistną opłatę za upomnienie, i uczynić o tem w tytułach wykonawczych odpowiednie adnotacje.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski.*

347.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 maja 1935 r.

L. D. V. 16763/2/35

w sprawie poboru nadzwyczajnej daniny majątkowej w II grupie kontyngentowej na rok 1935.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W myśl § 2 lit. b) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 stycznia 1935 r. w sprawie obliczenia i poboru nadzwyczajnej daniny majątkowej w 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 25)— nadzwyczajna danina majątkowa w II grupie kontyngentowej na rok 1935 **płatna jest w terminie do dnia 30 czerwca 1935 r. włącznie.**

W związku z powyższem, **poleca się bezzwłocznie przystąpić do obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w II grupie kontyngentowej oraz wypełnienia kolumny 7 „Rejestru".**

Zaznacza się, że stawki nadzwyczajnej daniny majątkowej w II grupie kontyngentowej na rok 1935 wynoszą:

1) dla przedsiębiorstw i zajęć o obrocie ponad 20,000 zł (przy zryczałtowanym podatku ponad 27.000 zł) do 50.000 zł ustawowa stawka z art. 5 ust. 1 II lit. a) ustawy o nadzwyczajnej daninie majątkowej (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 248 z roku 1933) — 0,4 od tysiąca od obrotu zwyżka kontyngentowa z art. 6 wyżej powołanej ustawy 0,5 od tysiąca od obrotu, **ostatecznie zatem obciążenie tytułem nadzwyczajnej daninv dla przedsiębiorstw i zajęć o obrocie do 50.000 zł wynosi 0,9 od tysiąca od obrotu, wykazanego w kolumnie 6 „Rejestru";**

2) dla przedsiębiorstw i zajęć o obrocie ponad 50.000 zł ustawowa stawka z art. 5 ust. 1 II lit. b) ustawy — 0,6 od tysiąca od obrotu — zwyżka z art. 6 ustawy 0,75 od tysiąca od obrotu, **ostateczne zatem obciążenie tytułem nad-**

zwyczajnej daniny dla przedsiębiorstw i zajęć o obrocie ponad 50.000 zł wynosi 1,35 od tysiąca od obrotu, wykazanego w kolumnie 6 „Rejestru".

Ostateczne stawki nadzwyczajnej daniny jak pod 1) i 2) należy uwidocznić w nagłówku kolumny 7 „Rejestru".

Po obliczeniu kwoty nadzwyczajnej daniny majątkowej dla każdego płatnika i uwidocznieniu jej w kolumnie obu „Rejestrów" należy przystąpić do wypełnienia dla każdego płatnika „Nakazów zapłaty". Druki „Nakazów zapłaty" będą rozesłane bezpośrednio urzędom skarbowym oraz oddziałom bilansowym izb skarbowych według zestawień przedłożonych Ministerstwu Skarbu przez izby skarbowe.

Nakazy zapłaty należy rozesłać płatnikom w takim czasie, aby bezwzględnie przed 15 czerwca 1935 r. zostały doręczone za potwierdzeniem odbioru.

Na podstawie zwróconych potwierdzeń odbioru należy w kolumnie 8 „Rejestru" odnotować datę doręczenia nakazów zapłaty każdemu płatnikowi.

Nieuiszczone w terminie kwoty nadzwyczajnej daniny majątkowej w II grupie kontyngentowej należy ściągnąć w drodze egzekucji niezwłocznie po upływie terminów płatności.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

348.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 maja 1935 r.

L. D. V. 46509/4/34

w sprawie świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw magazynowania zboża dla Państwowych Zakładów Przemysłowo - Zbożowych.

Do
Izby Skarbowej w Poznaniu.

Zwraca się załączniki sprawozdania z dnia 12 grudnia 1934 r. Nr. II — 52/2/24/34 z oznajmieniem, że Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 130 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 39, poz. 346) oraz art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 76, poz. 716) zezwala na prowadzenie w roku 1935 przedsiębiorstw magazynowania (składania) zboża dla Państwowych Zakładów Przemysłowo - Zbożowych na podstawie świadectw przemysłowych:

kat. IV przedsiębiorstw handlowych — przy obrocie ze składowania zboża do 20.000 zł rocznie,

kat. III przedsiębiorstw handlowych — przy obrocie ze składowania zboża ponad 20.000 zł do 40.000 zł rocznie,

kat. II przedsiębiorstw handlowych — przy obrocie ze składowania zboża ponad 40.000 zł do 75.000 zł rocznie.

Za obrót ze składowania (magazynowania) zboża uważa się sumę wynagrodzenia, przypadającego według umowy z Państwowemi Zakładami Przemysłowo - Zbożowemi za składowanie (magazynowanie) zboża, oraz t. zw. „ususzkę", t. j. potrącenie w ziarnie z tytułu naturalnego ubytku zboża.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu upoważnia Izbę Skarbową do udzielania na indywidualne podania płatników analogicznych ulg w odniesieniu do świadectw przemysłowych za lata ubiegłe (do roku 1934 włącznie).

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

MINISTERSTWO SKARBU 2
L. D. V. 46509/4/34

Warszawa, dnia 10 maja 1935 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym,

udziela się do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

349.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 maja 1935 r.

L. D. V. 17931/1/35

w sprawie stosowania rozporządzenia Ministra Skarbu z 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z wątpliwościami nasuwającemi się przy stosowaniu przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 225) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

do § 2, ust. (1), pkt. 2).

Przepis ten obejmuje wyłącznie płatników, których zaległości podatkowe powstały wskutek jawnej złej woli.

do § 3, ust. (2) oraz do § 7, ust. (3).

Płatnikowi, któremu w roku budżetowym 1934/35 nie przypisano podatku, przysługują umorzenia przewidziane w § 3 ust. (1), jeżeli na skutek wpłat, dokonanych w okresie od dnia 1 kwietnia 1933 r. do dnia 31 marca 1935 r., zaległość pochodząca z przed 1 kwietnia 1933 r. conajmniej nie uległa zwiększeniu lub zmniejszyła się o przeszło 25%. W pierwszym wypadku (t. j. gdy zaległość nie uległa zwiększeniu, lub zmniejszyła się najwyżej o 25%) płatnikowi umarza się 50% zaległości z przed 1 kwietnia 1933 r. W drugim wypadku (gdy zaległość zmniejszyły się o przeszło 25%) płatnikowi umarza się cała zaległość.

W wypadku pierwszym, pozostała po umorzeniu druga połowa zaległości z przed 1 kwietnia 1933 r., podlega odroczeniu do dnia 31 marca 1938 r. oraz innym ulgom przewidzianym w rozporządzeniu, j. np. stopniowym umorzeniom z § 5, bonifikatom przy wpłatach z § 9 i t. p., jednak pod warunkiem uiszczenia w terminach do 1 czerwca lub 1 września 1935 r. (§ 7) całej zaległości, jaką płatnik ewentualnie posiada w podatku wymierzonym w r. 1933/34. O ile płatnik tej zaległości nie posiada, warunek ten odpada.

W wypadku drugim, płatnik nie będzie miał zaległości z przed 1 kwietnia 1933 r., gdyż ulegnie ona w całości umorzeniu. Może się jednak zdarzyć, że będzie on miał zaległość w podatku wymierzonym mu w r. 1933/34. Zaległość ta nie korzysta z żadnych ulg.

Jeżeli wreszcie zaległość płatnika, któremu nie przypisano podatku w roku 1934/35, wyprowadzona na dzień 31 marca 1935 r., w porównaniu z zaległością z dnia 31 marca 1933 r., uległa zwiększeniu, wówczas płatnik w odniesieniu do tej zaległości korzysta z odroczenia do dnia 31 marca 1938 r. i z innych ulg, jak np. ze stopniowych umorzeń (§ 5), z bonifikat przy wpłatach (§ 9), z umorzenia odsetek i t. p., jednakowoż pod warunkiem uiszczenia w terminie do dnia 1 czerwca względnie 1 września 1935 r. całej zaległości w podatku, wymierzonym w roku 1933/34.

do § 4.

W podatkach od lokali i od placów budowlanych, jako równowartość podatku przypisanego w roku budżetowym 1934/35, należy uważać te ustawowe raty, które w okresie tego roku przypadają do zapłaty.

Jeżeli w roku budżetowym 1934/35 przypisano płatnikowi podatek za dwa lub więcej lat podatkowych, np. jeden przypis za rok 1934/35, a inne spowodu dodatkowych wymiarów, płatnik obowiązany jest uiścić wszystkie uskutecznione w tym roku przypisy.

do § 12.

Płatnicy, których zaległości podatkowe powstały wskutek jawnej złej woli, obowiązani są uiścić w terminie do dnia 1 czerwca 1935 r. — o ile chcą uzyskać ulgi — równowartość wszystkich przypisanych im w okresie od 1 kwietnia 1932 r. do 31 marca 1935 r. podatków z należnościami ubocznemi. O ile zatem płatnicy ci w tym okresie dokonali pewne wpłaty, w takim razie obowiązek ich ogranicza się jedynie do dopłacenia w terminie do dnia 1 czerwca 1935 r. różnicy, brakującej do tej równowartości, oraz do zapłacenia należności ubocznych.

do § 13.

Płatnicy, którzy korzystają z ulg z urzędu, muszą zrezygnować w terminie do 15 maja b. r. z ulg, przyznanych im na podstawie rozporządzenia z dnia 25 listopada 1933 r., bez względu na to, czy ulgi z tego rozporządzenia przysługiwały im z urzędu, czy na skutek podań. Natomiast płatnicy, którzy z ulg korzystać mogą tylko na skutek podań, nie są związani co do rezygnacji terminem 15 maja, winni oni jedynie w podaniu o przyznanie ulg z rozporządzenia z dnia 15 kwietnia 1935 r. (omawianego) oświadczyć, że na wypadek przyznania tych ulg rezygnują z ulg dawnych.

Rezygnacja z ulg, przyznanych na podstawie rozporządzenia z dnia 25 listopada 1933 r., obowiązuje tylko w odniesieniu do tych podatków, które są objęte rozporządzeniem z dnia 15 kwietnia 1933 r. W odniesieniu więc do podatków nieobjętych tem rozporządzeniem, np. w podatku majątkowym, w podatku od spadków i darowizn, służą płatnikowi nadal ulgi z rozporządzenia z dnia 25 listopada 1933 r.

Wkońcu wyjaśnia się, że ulgi, określone w omawianem rozporządzeniu (z dnia 15 kwietnia 1935 r.), nie mają zastosowania wobec płatników, którym ogłoszono upadłość przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia. Natomiast w razie ogłoszenia upadłości po tym dniu, płatnikowi przysługują ulgi w rozmiarze przypadającym do tego dnia, dalsze jednak ulgi przestają obowiązywać i zaległość istniejąca w tym dniu winna być w całości zgłoszona do masy upadłości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

350.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 maja 1935 r.

L. D. V. 15258/4/35

w sprawie niewliczania do podstaw wymiaru zysków z papierów wartościowych wynikłych nie wskutek dokonanych operacyj, lecz wskutek różnic kursowych.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego L. Rej. 9203/31.

. . . .

. . . .

. . . .

Natomiast uznał Najwyższy Trybunał Administracyjny za słuszny zarzut skargi, dotyczący włączenia do podstaw wymiaru zysków z papierów wartościowych, wynikłych nie wskutek dokonanych operacyj, lecz wskutek różnic kursowych. Skarżący twierdzi, że w zyskach bilansowych mieszczą się zyski z dokonanych operacyj papierami wartościowemi i różnice kursowe, wynikłe jedynie wskutek podwyższenia się kursu giełdowego papierów wartościowych nabytych, lecz nie sprzedanych.

Na mocy art. 5 p. 2 ustawy za obrót podlegający opodatkowaniu uważa się między innemi i zysk brutto z operacji obcemi walutami, dewizami, czekami zagranicznemi, tudzież wszelkiego rodzaju papierami wartościowemi. W myśl zatem tego przepisu prawa zysk brutto będzie istniał dopiero wtedy, kiedy płatnik dokona operacji czy to walutami obcemi, czy to dewizami, czekami zagranicznemi i wszelkiego rodzaju papierami wartościowemi. Za operację atoli nie można uznać samego kupna czy też nawet posiadania walorów.

Przyrost zaś wartości papieru wartościowego wskutek podwyższenia się ceny giełdowej takiego papieru jest zwiększeniem majątku, ale nie zyskiem osiągniętym z operacji papierami, co wynika zresztą z samego pojęcia słowa operacja.

Jeżeli przeto władza pozwana wliczyła do podstaw obrotu zysk bilansowy, osiągnięty ze zwyżki kursu papierów procentowych, a nie wynikły z operacyj dokonanych tymi papierami, jak to wynika z wniosku Izby Skarbowej, to takie wliczenie Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał za niezgodny z ustawą i uchylił z tego powodu zaskarżone orzeczenie, zarządzając zarazem zwrot wniesionej opłaty od skargi na zasadzie art. 95 ust. 1 rozporządzenia o Najwyższym Trybunale Administracyjnym poz. 806/32 Dz. Ust.

Warszawa, dnia 30 stycznia 1935 r.

Podpisy: (—) Dr. Birgfellner, (—) Dr. Sokołowski, (—) Dr. Pomianowski.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 15258/4/35

Warszawa, dnia 11 kwietnia 1935 r.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Powyższy wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 30 stycznia 1935 r. L. Rej. 9203/31 przesyła się do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

351.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 maja 1935 r.

L. D.V. 16249/2/35

w sprawie przedpłaty na podatek dochodowy.

Do
Izby Skarbowej w Poznaniu.

W związku z nadesłanym przy sprawozdaniu z dnia 19 kwietnia 1935 r. Nr. W. II-61/3/27 Og/35, okólnikiem w sprawie przedpłat na podatek dochodowy — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Art. 103 § 1 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 39 z roku 1934 poz. 346) postanawia, że wymierzane podatki wraz z dodatkami oraz zaliczki na poczet tychże podatków, które w myśl ustaw podatkowych mają być wpłacone przed wymiarem podatków, płatne są w terminach oznaczonych w ustawach podatkowych.

W art. 39 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z roku 1934, poz. 715), termin płatności podatku dochodowego został ustanowiony na dzień 1 maja (przedpłata w wysokości połowy tej kwoty, która przypada wedle skali art. 23 ustawy od **wykazanego w zeznaniu dochodu)** i 1 listopada roku podatkowego.

W myśl postanowień § 82 p. 1 lit. f i p. 2 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 19 września 1934 r. o wykonaniu Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 821) termin płatności podatku dochodowego został przesunięty jak następuje:

dla osób fizycznych, obowiązanych do składania zeznań o dochodzie (§ 46 wyżej powołanego rozporządzenia) przedpłata winna być wpłacona do dnia 1 marca, reszta podatku dla wszystkich osób do dnia 15 września roku podatkowego.

Z powyższych przepisów wynika, że osoby nieobowiązane do składania zeznań o dochodzie,

a które mimo to zeznania złożą, winne uiścić przedpłatę w myśl art. 39 ustawy o państwowym podatku dochodowym do dnia 1 maja roku podatkowego w wysokości połowy tej kwoty, która przypada wedle art. 23 ustawy **od wykazanego w zeznaniu dochodu,** resztę podatku do dnia 15 września.

Nadmienić należy, że art. 39 ustawy o państwowym podatku dochodowym nie rozróżnia płatników obowiązanych do złożenia zeznania, od płatników, na których nie ciąży obowiązek.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 16249/2/35

Warszawa, dn. 16 maja 1935 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym

udziela się do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

352.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 maja 1935 r.

L. D. VI. 4083/4/35

w sprawie solomierzy nowego typu.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu wprowadza do użytku służbowego nowy typ solomierzy, wskazujących zawartość soli w kilogramach w hektolitrze solanki przy temperaturze 15° C, z odczytaniem według wierzchołka menisku. Solomierze te nie będą zaopatrzone w tablice poprawek na temperaturę.

Izby Skarbowe zgłoszą w miarę potrzeby zapotrzebowanie na te solomierze.

Solomierze do badania solanki na poprawę paszy dla bydła, używane obecnie w myśl zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 8 stycznia 1932 r. (Dz. U. M. S. Nr. 2, poz. 39), należy z dniem 1 lipca 1935 r. wycofać z użycia i zastąpić solomierzami nowego typu.

Dyrektor Departamentu:
(—) Zaremba.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Komunikat
o wylosowaniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

W dniu 9 maja 1935 r. wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego, oznaczone Nr. Nr.: 12066, 14577, 16076, 17745, 25362, 31774, 38121 we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694).

Wylosowane Bony wykupywane są przez Kasy Urzędów Skarbowych po 100 zł. za Bon 25-złotowy.

Komunikat
w sprawie rzekomych kontyngentów podatkowych.

W związku z ukazującemi się na łamach prasy notatkami, w których autorzy dopatrują się przyczyny wadliwych wymiarów podatkowych w wyznaczanych dla urzędów skarbowych kontyngentach podatkowych, Ministerstwo Skarbu stwierdza, że wiadomości o rzekomych kontyngentach nie odpowiadają zupełnie rzeczywistości, gdyż urzędom skarbowym żadne kontyngenty tak wymiarowe, jak i poborowe nie są wyznaczane.

Komunikat
o przepisach rachunkowo-kasowych.

Już wyszedł z druku — jako ostatni — załącznik Nr. 3 do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1935 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 9, poz. 178 z r. 1935), zawierający: przepisy dla wydziałów rachunkowo-kasowych izb skarbowych, instrukcję o rewizjach kas urzędów skarbowych i przepisy rachunkowo-kasowe dla Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu.

Każdy z załączników do wymienionego zarządzenia Ministra Skarbu nabywać można w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Rymarska 5, pokój 41 (telefon 11-05-08, konto P. K. O. Nr. 30305), w cenie po zł 2,00, z przesyłką pocztową zwykłą po zł 2,50.